

[Inger Stilling Pedersen]

på en tilfredsstillende måde, så er spørgsmålet, om vi skal ødelægge noget for måske i fremtiden at skabe noget bedre. Så vi afviser forslaget.

Helge Mortensen (S):

Med forslaget ønsker Socialdemokratiet at mobilisere televæsenet i Danmark til den internationalisering og liberalisering, som allerede er i fuldt sving. Det er ikke noget, der starter i morgen eller i 1991 eller 1992, den er allerede i gang. Vi tror, det er vigtigt af flere grunde.

Først vil jeg svare kommunikationsministeren og sige, at når Socialdemokratiet ønsker at fremsætte det nu, er det, fordi vi bl.a. i forbindelse med lovforslaget om Tele Sønderjylland undrede os over, om ikke ministeriet og regeringen havde andre og videre planer for en strukturering af teleselskaberne i lyset af den udvikling, jeg netop har skitseret. Derfor har vi i Socialdemokratiet nedsat et udvalg den 10. august 1989, som har arbejdet med et forslag med gruppens tilslutning, nemlig det forslag, som foreligger nu.

Grunden er for det første, at man skal fastholde så meget som muligt af den markedsandel, som telefonselskaberne allerede har i dag. Hidtil har teleområdet herhjemme været et monopolområde som i alle andre lande. Det bliver ikke længere tilfældet. Selv om det bærende net fortsat kan være et monopolområde, bliver terminaler, installationer og tjenester liberaliseret. Det vil betyde, at telefonselskaberne kommer ud i en konkurrence på disse områder, som de ikke tidligere har været ude for, og at de bliver udsat for en stærk konkurrence af store virksomheder. Samtidig er et af de områder, der er stærkest i vækst i Europa, tele-, kommunikations- og informationssystemerne, altså lige præcis hvad vi taler om her. Derfor er det vigtigt, at man kan fastholde så meget som muligt af den markedsandel, som telefonselskaberne har nu, væsentligt i kraft af deres monopol.

For det andet er det vigtigt, at den danske teknologi på området, den produktudvikling og faglige kunnen, der eksisterer inden for telesektoren, ikke alene kan fastholdes, men også kan vindes og anvendes i sammenhæng med eksportmarkedet. Vore telefonselskaber nyder, og det er jeg enig i, en stor anerkendelse for deres faglige dygtighed. Det skriver vi også i forslaget, og det mener vi. Men vi tror faktisk, at

det vil være risikabelt at være sikker på, at man kan fastholde dette i den potentielle konkurrence, som vi kommer ud for. For i den sammenhæng er vi små, og vi er også sårbare.

Det er vigtigt for os at modernisere strukturen, fordi vi herigennem skal søge at udnytte alle ressourcer. Det gælder kapital og teknik, det gælder markedsføring, og det gælder de eksportfaciliteter, som vi allerede har.

Lad mig så sige til bl.a. fru Inger Stilling Pedersen om dette med flere små selskaber, at der er ingen tvivl om, at vi har haft betydelig glæde af, at telefonselskaberne har kunnet måle sig med hinanden. Men det er nu forkeret at udlægge også OECD-rapporten som en tilkendegivelse af, at bare det er småt, er det godt, og jo mindre desto bedre. Netop OECD-rapporten tager jo også stilling til andre lande end Danmark. Bl.a. i Sverige og Holland, som jo har et enhedstelevæsen, oven i købet 100 pct. stats-ejet, men i Sverige også regionaliseret, er man mindst lige så dygtige, som vi er herhjemme. Hvis vi sammenholder ét telefonselskab i Danmark med Sverige, er det væsentlig mindre, men det er nu ikke det, OECD-rapporten specifikt siger, som det ofte er udlagt i den senere debat.

Vi mener ikke, at vi er i stand til her at kunne fremlægge et fuldt færdigt forslag på alle områder. Men det, der har været det drivende i vort forslag, har været de to overordnede hensyn, som jeg her har nævnt.

Nogle af de ting, der er sagt fra andre ordføreres side, er nu ikke helt rigtige i forhold til det, som vi har foreslået, men passer mere ind i billedet af, hvad man kunne forvente at Socialdemokratiet ville foreslå. Jeg skal ikke tage hele den diskussion op, som er foregået andre steder end her i salen, men jeg vil kun sige, at den foreslåede model til løsning af telestrukturen, hvor vi arbejder med et holdingselskab, ikke fysisk sammenlægger et eneste telefonselskab med et andet. Vi understreger faktisk værdien af at fastholde den regionale struktur, men vi samler kapitalen, og vi samler nødvendige overordnede beslutninger i et holdingselskab, således at beslutningerne bliver både enstrengede og synlige. Det er beslutninger, som også træffes i dag, men i et andet regi, og det skal jeg komme tilbage til.

På den ene side mener vi altså ikke, og det er et svar til hr. Arne Melchior, at dette holding-